

W 1964 roku Zespół brał udział w XI Międzynarodowym Festiwalu Folklorystycznym w Agrigento na Sycylii, gdzie zajął I miejsce i zdobył nagrodę w postaci statuetki „Złotej Świątyni Dioskuri”.
Za rzetelną pracę Zespół otrzymał nagrodę Ministra Kultury i Sztuki, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie oraz odznakę „Zasłużony dla województwa rzeszowskiego” za osiągnięcia w popularyzacji folkloru rzeszowskiego.

Nawiązują się pierwsze kontakty między Zespołem WDK a grupami tanecznymi Europy. W 1966 roku Zespół odbywa tournée artystyczne po Austrii, Węgrzech i Czechosłowacji.

W lipcu 1969 roku Zespół uczestniczy w Międzynarodowym Festiwalu Folklorystycznym w Montrejeau we Francji, gdzie uzyskuje wysoką ocenę za prezentowany poziom artystyczny.

W 1968 roku Zespół reorganizuje się i pracę z nową grupą młodzieży podjęła choreograf LEOKADIA MAGDZIARZ a kierownikiem muzycznym został Stanisław Szabat i Zespół przyjął nazwę „BANDOSKA”. W repertuarze obok tańców regionalnych i narodowych polskich Zespół posiada pozycje taneczne krajów zaprzyjaźnionych. Koncertował na Światowej Wystawie Kwiatów w Erfurcie. W 1974 roku Zespół na zaproszenie Związku Polaków „ZGODA” w Bochum występował w ośrodkach polonijnych w RFN uzyskując wysoką ocenę za prezentowany poziom artystyczny.

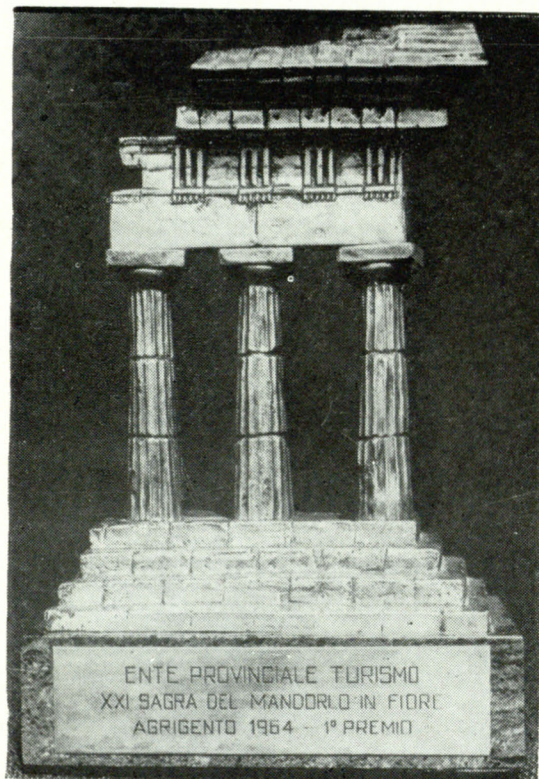
Na III Jarmarku Pieśni i Tańca w Mielcu Zespół otrzymał nagrodę „Złote Skrzydło Ikar”, jest także laureatem II Festiwalu Kulturalnego Związków Zawodowych.

Od 1973 r. współpracę z Zespołem nawiązał choreograf ANTONI WOLCZKO, który opracował programy artystyczne na koncerty w RFN, Węgrzech, Belgii, Francji i Austrii.

Zespół prezentował swój dorobek przed rodakami z całego świata podczas I, II, III i IV Światowego Festiwalu Polonijnych Zespołów Folklorystycznych, w Rzeszowie.

Od 1976 roku z Zespołem Pieśni i Tańca współpracuje Żeńska Grupa Wokalna prowadzona przez JERZEGO GOŁĄBA, która wspólnie z Zespołem występowała w Klagenfurcie (Austria) z okazji Dni Kultury Polskiej.

Od września 1976 roku pracę z Zespołem ponownie podjęła BOŻENA NIŻAŃSKA opracowując tańce rzeszowskie, poloneza i krakowiaka. Obecny program artystyczny przygotował choreograf ANTONI WOLCZKO, opracowanie wokalne JERZY GOŁĄB — kierownictwo muzyczne BRONISŁAW BORCIUCH.

REPERTUAR ZESPOŁU OBEJMUJE:

- polskie tańce narodowe — polonez, mazur, krakowiak, oberek
- tańce regionalne — zbójnicki, polka warszawska oraz tańce rzeszowskie
- obrazki taneczne — Małgorzatka, zabawa z lajkonikiem, oberek dyngusowy

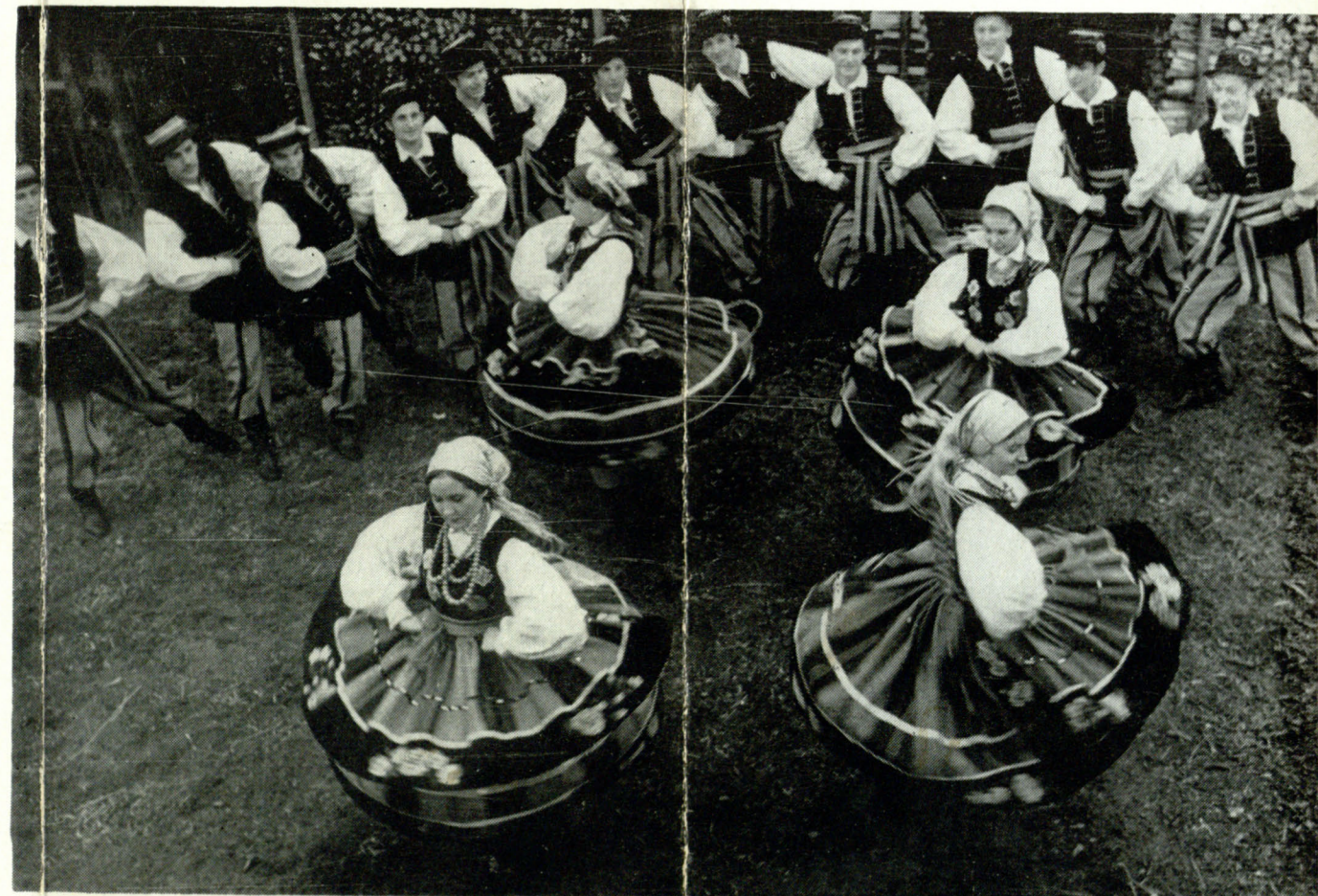
ZESPOŁ WYKONUJE RÓWNIEŻ TAŃCE INNYCH NARODÓW:

- rosyjskie
- ukraińskie
- mołdawskie
- słowackie
- węgierskie

Zespołowi towarzyszy żeńska grupa wokalna i soliści. Wykonują oni polskie pieśni i melodie ludowe.

WOJEWÓDZKI DOM KULTURY W RZESZOWIE, przy którym działa Zespół Pieśni i Tańca jest placówką państwową, finansowaną przez resort kultury i sztuki. Placówka ta, kultywująca folklor, w działalności swej nawiązuje do autentycznych wzorów kultury ludowej, inspirowane wśród twórców — amatorów nowe formy wyrazu.

Program swój realizuje w ramach działalności amatorskich zespołów artystycznych i kół zainteresowań, które skupiają ludzi różnych środowisk, grup wiekowych i zawodów o wspólnych zainteresowaniach kulturalnych i artystycznych.

ADRES ZESPOŁU:
WOJEWÓDZKI DOM KULTURY
UL. OKRZEI 7
35-959 RZESZÓW
TEL. 325-35

ZESPÓŁ PIEŚNI I TAŃCA WOJEWÓDZKIEGO DOMU KULTURY W RZESZOWIE

Rzeszowski folklor. Zjawisko niepowtarzalne i urzekające swoją barwnością i inwencją artystyczną wyrażaną w słowie, pieśni, muzyce instrumentalnej i tańcu.

Na obecny kształt rzeszowskiego folkloru złożyło się wiele różnorodnych czynników, a więc położenie tych terenów na rubieży polskiego obszaru etnicznego, krzyżowanie się tu licznych wpływów z południa i południowego-wschodu Europy, czy wreszcie efekty świadomej i nacechowanej troską o zachowanie tradycji narodowej polityki kulturalnej prowadzonej przez socjalistyczną Polskę w okresie trzydziestolecia po II wojnie światowej.

Jedną z typowych cech rzeszowskiego folkloru tanecznego jest jego powiązanie z muzyką instrumentalną i muzyką wokalną — głównie w postaci tzw. przyspiewek utrzymanych w tempie polki. Taki charakter mają dynamiczne, pełne fantazji tzw. tremblanki czy polki kucane popularne w Staromieściu, najstarszej dzielnicy współczesnego Rzeszowa.

Dominującym rysem lat ostatnich jest nasilające się tempo urbanizacji wsi rzeszowskiej. Zanikły wszystkie te warunki życia wiejskiego, które przez wiele dziesiątków lat kształtowały tradycyjną kulturę ludową. Rzeszowski folklor jednak wciąż trwa — i można nawet powiedzieć — rozwija się, pełniąc inną aniżeli dawniej funkcję społeczną, przydając swym regionalnym kolorytem barw polskiej kulturze narodowej.

ZESPÓŁ PIESNI I TAŃCA WOJEWODZKIEGO DOMU KULTURY W RZESZOWIE działalność swoją rozpoczął w 1950 roku.

Kierownikiem artystycznym i choreografem była BOŻENA NIŻAŃSKA a kierownikiem muzycznym KAZIMIERZ FIC.

Od chwili powstania oprócz samodzielnych koncertów Zespół brał udział w partiach tanecznych dwunastu premier Studia Operowego działającego ówczynie przy WDK.

Z początkiem lat 60 współpracę z Zespołem podjęli soliści HELENA MARON i ZBIGNIEW OSUCHOWSKI, którzy czynnie pracują do chwili obecnej.

